

28. Chúa Giêsu con đường đến với Chúa Cha

Giăng 14: 1-14

Tin Mừng Theo Giăng

Chúng ta đang nghiên cứu những lời của Chúa Giêsu chỉ cho các môn đệ của Ngài trong đêm Bữa Tiệc Ăn Tối Cuối Cùng vì tất cả họ đều đang tựa quanh một chiếc bàn thấp. Chúa đã dạy họ những điều quan trọng để chuẩn bị cho họ những giờ tối tăm trong sự đóng đinh của Ngài. Chẳng mấy chốc, họ sẽ đến Vườn Gethsemane, nơi Chúa Kitô biết rằng Ngài sẽ bị bắt. Trong nghiên cứu cuối cùng của chúng ta, chúng ta đã xem xét sự ra đi của Giu-đa với việc Chúa nói với các môn đệ rằng tất cả họ sẽ suy sụp và Phi-e-rơ sẽ từ chối Ngài ba lần. Chúa Giêsu cũng đã phán rằng: **“Hỡi các con bé nhỏ, Ta không còn ở với các con bao lâu nữa”** (Giăng 13:33). Nỗi buồn và sự quan tâm tràn ngập căn phòng khi họ lắng nghe những lời của Ngài. Ngài phán:

¹ Lòng các ngươi chớ hề bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin ta nữa. ² Trong nhà Cha ta có nhiều chỗ ở; bằng chẳng vậy, ta đã nói cho các ngươi rồi. Ta đi sắm sẵn cho các ngươi một chỗ. ³ Khi ta đã đi, và sắm sẵn cho các ngươi một chỗ rồi, ta sẽ trở lại đem các ngươi đi với ta, hầu cho ta ở đâu thì các ngươi cũng ở đó. ⁴ Các ngươi biết ta đi đâu, và biết đường đi nữa. ⁵ Thô-ma thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi chẳng biết Chúa đi đâu; làm sao biết đường được? ⁶ Vậy Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha. (Giăng 14:1-6).

Nơi dành cho mỗi người của Thiên Chúa

Vào thế kỷ thứ mười hai, Stephen Langton đã thêm các phân đoạn chương vào bản dịch Kinh thánh Latin Latin. Thật không may, phân đoạn chương thứ mười bốn không cho phép người đọc hiểu toàn bộ ý nghĩa của đoạn văn. Nhìn kỹ hơn mà không có sự phân đoạn chương giúp giải thích lý do tại sao các môn đệ gặp rắc rối trong lòng. Ý nghĩ rằng họ buồn vì chỉ có thêm một chút thời gian với Ngài làm (13:33). Khi họ tựa quanh bàn trong dịp lễ trọng thể này, chúng ta có thể tưởng tượng họ đã bị sốc và buồn như thế nào. Mỗi môn đệ nghĩ rằng Phi-e-rơ là một tín đồ rất tận tâm và hăng hái. Khi họ nghe Chúa Giêsu nói điều đó, ngay cả Phi-e-rơ cũng sẽ ba lần chối bỏ Ngài, điều này chắc chắn đã gây hoang mang và làm họ khó chịu.

Chúng ta có lợi ích của việc suy xét lại để đọc về tất cả những gì xảy ra đêm đó, nhưng rất có khả năng mỗi người trong số họ đang tự hỏi loại áp lực nào họ sẽ phải đối mặt. Họ phải lo ngại rằng họ sẽ có thể đứng vững trước những gì phía trước. Điều khiến họ lo lắng nhất là những lời của Ngài rằng họ không thể đến với Ngài, nhưng sau này họ sẽ theo (Giăng 13:36). Chỉ có một người có thể trả giá cho tội lỗi của thế gian để đưa con người đến với Thiên Chúa, và đó là Chúa Kitô, Thiên Chúa trong xác thịt. Ngài sẽ đi trước họ và làm cho họ đi theo.

⁷ Không ai có thể dùng cách gì để chuộc người thân mình lại, Hoặc dâng lên Đức Chúa Trời điều gì để chuộc người ấy lại, ⁸ –Vì giá chuộc linh hồn người ấy đắt vô cùng, Dù trả đến đời đời cũng không thể nào trả hết– ⁹ Để người ấy có thể được sự sống đời đời, Hầu người ấy sẽ không thấy sự hư nát (Thi Thiên 49:7-9).

Không một người đàn ông bình thường nào có thể trả món nợ tội lỗi của mỗi chúng ta. Phải có một Đấng Cứu thế, tức là, một sự thanh toán hy sinh của chính Thiên Chúa để mở đường cho con

người theo Chúa Kitô đến nhà của Cha. Sự hy sinh trong Cựu Ước của nhiều loài động vật khác nhau chỉ là một bức tranh nhìn về phía trước những gì diễn ra vào ngày hôm sau, một lần nữa, và tất cả sự hy sinh Con Chiên của Chúa để lấy đi tội lỗi của thế gian (Giăng 1 : 29). Chúa an ủi các môn đồ của Ngài bằng cách nhắc nhở họ rằng họ đã biết đường đến nhà Chúa Cha. Người môn đệ Tô-ma đã nói chuyện với họ khi ông nói họ không biết Ngài đang đi đâu, vậy làm sao họ có thể biết đường (câu 5).

Mặc dù Chúa đã nói với họ, hết lần này đến lần khác, rằng Ngài sẽ bị xử chết, họ từ chối tin vào điều đó. Tuy nhiên, tại thời điểm này, sự thật bắt đầu chìm vào: Ngài phải đi một mình để trả giá cho họ đi theo. Nỗi sợ hãi về tương lai và sự ra đi của Ngài là lý do tại sao trái tim họ gặp khó khăn. Ở đây chúng ta thấy sự dịu hiền của Chúa Giêsu, vì ngay cả khi Ngài biết Ngài sẽ sớm trải qua đau khổ mệnh mông và không thể tránh khỏi cái chết, Ngài đã nghĩ cách chuẩn bị cho các môn đệ của Ngài cho những gì sắp xảy ra. Ngài muốn xoa dịu nỗi buồn bằng cách cho họ hy vọng.

Khi Chúa Ki-tô nhìn quanh bàn với các môn đệ của Ngài, trái tim của Ngài hướng về họ. Ngài có thể thấy họ đang gặp rắc rối bởi những lời của Ngài. Hãy tưởng tượng Phi-e-rơ cảm thấy thế nào sau khi được nói rằng ông ta sẽ từ chối Chúa Kitô. Khi trái tim chúng ta gặp khó khăn, căng thẳng, sợ hãi và không chắc chắn hoặc khi dường như thế giới của chúng ta đang bị co rúm lại, chúng ta phải nhớ những gì Chúa Giêsu đã nói trong đoạn dẫn này: **Trong nhà Cha ta có nhiều chỗ ở (Giăng 14: 2)**. Bất kể điều gì đang xảy ra trong tâm trí và trái tim của anh em, Phi-e-rơ, cho dù anh em có bị tổn thương như thế nào, bất kể anh em đang trải qua điều gì, vẫn có một nơi dành cho anh em trong nhà của Cha. Ngài đang phán cùng với Phi-e-rơ và các môn đệ, nhưng Ngài cũng nói điều đó với chúng ta. Sâu thẳm trong tâm hồn của mỗi chúng ta, được gieo vào bên trong nội tâm của chúng ta, là khao khát một nơi tốt đẹp hơn:

Phàm vật Đức Chúa Trời đã làm nên đều là tốt lành trong thì nó. Lại, **Ngài khiến cho sự đời đời ở nơi lòng loài người**; dầu vậy, công việc Đức Chúa Trời làm từ ban đầu đến cuối cùng, người không thể hiểu được. (Truyền đạo 3:11).

Anh em có thể nhớ một thời khắc trong cuộc sống của anh em khi những suy nghĩ về sự vĩnh cửu bắt đầu đến với anh em? Có một tình huống, một cái chết cận kề, hoặc sự qua đời của một người thân, khiến anh em tự hỏi về những gì sẽ xảy ra với anh em sau khi chết?

Kẻ thù của linh hồn chúng ta, Sa-tan, cha đẻ của sự dối trá, chỉ tìm cách tập trung tâm trí của chúng ta vào những thứ của thế giới này với hy vọng chúng ta sẽ sống chỉ trong thời điểm hiện tại và thế giới hiện tại mà chúng ta đang sống. Hắn đã sử dụng con người qua các thời đại để xây dựng tất cả các loại tôn giáo, triết học và hệ tư tưởng sai lầm nhằm mục đích xóa bỏ mọi suy nghĩ về sự vĩnh hằng trong tâm trí của loài người. Sứ đồ Giăng nhắc nhở chúng ta rằng Chúa ghét những điều như vậy của thế gian này:

¹⁵ Chớ yêu thế gian, cũng đừng yêu các vật ở thế gian nữa; nếu ai yêu thế gian, thì sự kính mến Đức Chúa Cha chẳng ở trong người ấy. ¹⁶ Vì mọi sự trong thế gian, như sự mê tham của xác thịt, mê tham của mắt, và sự kiêu ngạo của đời, đều chẳng từ Cha mà đến, nhưng từ thế gian mà ra. (1 Giăng 2:15-16).

Có một câu chuyện về Giáo sư T. H. Huxley, nhà thuyết bất khả tri nổi tiếng (người đã phát minh ra thuật ngữ "bất khả tri" và áp dụng nó cho chính mình). Huxley đảo ngược quan điểm của mình trước khi chết và tin vào Chúa và thế giới bên kia. Khi ông ta nằm chờ chết (y tá của ông ta đã báo cáo), ông ta tự nâng khuỷu tay lên và nhìn chăm chăm vào khoảng cách như thể khảo sát một cảnh vô hình nào đó, sau đó thả tay lại trên gối và lẩm bẩm: “Đúng vậy! Vậy là đúng rồi!”

Vâng, đó là sự thật. Trong nhà Chúa Cha có rất nhiều phòng. Có lẽ, anh em đã đọc Phiên bản King Gia-cơ, dịch từ tiếng Hy Lạp *monai* thành những tòa biệt thự, nhưng thuật ngữ này có nghĩa là nơi ở hoặc phòng. Chúng ta sẽ sống với Chúa trong nhà của Ngài và nhà của Ngài có nhiều phòng để chúng ta ở với Ngài. Đối với những người đã sống với sự bất an khi di chuyển từ nơi này sang nơi khác, và trong những hoàn cảnh không may, hãy hy vọng! Chúng ta đang nói về việc có một ngôi nhà vĩnh cửu trên thiên đàng, nơi chúng ta sẽ ở nhà với Chúa mãi mãi! (2 Cô-rinh-tô 5: 1). Khi Chúa Giê-su phán rằng; “**Ta đi sắm sẵn cho các người một chỗ**” (14: 2), chúng ta không nên nghĩ về Chúa Giê-su, người thợ mộc xây cho mỗi chúng ta một ngôi nhà tự nhiên. Từ tiếng Hy Lạp được dịch là “chuẩn bị” là *hetoimazō*, từ được sử dụng theo phong tục phương Đông là gửi một người trước các vị vua trong hành trình của họ để san bằng những con đường và khiến họ vượt qua. Từ này cũng được dùng để mô tả các môn đệ chuẩn bị Phòng trên cho lễ Vượt qua (Lu-ca 22: 9, 12). Sự ra đi đáng buồn của Chúa Kitô là cần thiết cho con đường được chuẩn bị cho tất cả những người Thiên Chúa đi theo Ngài đến nhà Chúa Cha. Ngài đã đi trước chúng ta để tìm đường đến với Đức Chúa Trời “vượt qua”.

Kinh thánh cho chúng ta biết về một thời khác, một thành phố trên trời sẽ từ trời xuống đất, một thành phố được chuẩn bị như một cô dâu mặc đẹp cho chồng. Thông báo với người mà chúng ta sẽ sống:

¹ Đoạn, tôi thấy **trời mới và đất mới**; vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã biến đi mất, và **biển cũng không còn nữa**. ² Tôi cũng thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, **sửa soạn sẵn như một người vợ mới cưới** trang sức cho chồng mình. ³ Tôi nghe một tiếng lớn từ nơi ngai mà đến, nói rằng: này, đền tạm của **Đức Chúa Trời ở giữa loài người! Ngài sẽ ở với chúng**, và chúng sẽ làm dân Ngài; “**chính Đức Chúa Trời sẽ ở với chúng**”. ⁴ Ngài sẽ lau ráo hết nước mắt khỏi mắt chúng, sẽ không có sự chết, cũng không có than khóc, kêu ca, hay là đau đớn nữa; vì những sự thứ nhất đã qua rồi.” (Khải Huyền 21:1-4).

Thật tuyệt vời biết bao khi được sống với Chúa: nỗi đau của thế giới này sẽ được làm khô khỏi mắt chúng ta bởi sự chạm nhẹ nhàng của chính Chúa (câu 4). Ngài đã cố tình không nói cho chúng ta nhiều về thiên đàng vì nhiều người trong chúng ta muốn rời khỏi thế giới này trước thời điểm của chúng ta. Ở một nơi khác, Tông đồ Phao-lô, nói với chúng ta như sau:

Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, Và lòng người chưa nghĩ đến, Nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. (1 Cô-rinh-tô 2:9).

Trong những giấc mơ và trí tưởng tượng điên rồ nhất của chúng ta về thiên đàng, chúng ta không thể tưởng tượng được sẽ tốt như thế nào đối với những người trong chúng ta đi với Chúa Kitô trên trái đất này. Nếu trái tim anh em gặp rắc rối với những gì anh em đang trải qua, hãy để tâm trí của anh em được củng cố với thực tế là một ngày nào đó anh em sẽ ở với chính Chúa trong ngôi nhà

thánh của mình. Hãy tưởng tượng điều đó hẳn đã khuyến khích Phi-e-rơ, đặc biệt là sau khi ông ta từ chối Chúa Kitô, rằng có chỗ cho ngay cả ông ta sau ba lần chối bỏ Chúa của mình.

Để biết chúng ta sẽ đi đâu khi chết là liều thuốc giải độc hoàn hảo cho nỗi sợ hãi, lo lắng và một trái tim bối rối. Đức Chúa Trời hứa rằng Ngài sẽ trở lại và đưa chúng ta đến với Ngài (Giăng 14: 3). Nếu có bất kỳ nghi ngờ gì về điều đó, Ngài sẽ đã không nói với chúng ta. Chúng ta có thể tin cậy Lời của Ngài về điều này. Ngài phán, **“Hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin ta nữa”** (Giăng 14: 1). Nếu Chúa Giêsu không phải là Thiên Chúa, thì tuyên bố này của Ngài sẽ rất báng bổ. Ngài đã nói rằng, giống như anh em tin cậy Chúa, anh em cũng có thể tin cậy Ngài như là ngôi nhà tương lai cho những người tin vào Chúa Kitô.

Chúa Giêsu lên đường đến với Chúa Cha

Khi Ngài nói với họ, **“Các ngươi biết ta đi đâu, và biết đường đi nữa”** (Giăng 14: 4), môn đệ Tô-ma thưa với Ngài, **“Lạy Chúa, chúng tôi chẳng biết Chúa đi đâu; làm sao biết đường được?”** (Giăng 14: 5). Tôi yêu những người như Tô-ma, một người đàn ông không bao giờ sợ là có thật. Ông ấy là một người thực sự muốn hiểu tất cả mọi thứ. Tôi có thể xác định với ông ấy trong khía cạnh đó. Tô-ma muốn làm rõ những gì Chúa Kitô đang nói, nên ông ta hỏi, **“Nơi mà Ngài đang đi là ở đâu?”** Trái tim yêu thương của ông sẽ không cho phép ý nghĩ về Chủ nhân của mình ra đi mà không có mình. Nếu bây giờ ông ấy không thể theo dõi, ông ấy phải biết làm thế nào mà mình có thể theo sau để được ở bên Ngài.

⁶Vậy Đức Chúa Giêsu đáp rằng: “Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha. ⁷Ví bằng các ngươi biết ta, thì cũng biết Cha ta; và từ bây giờ các ngươi biết và đã thấy Ngài” (Giăng 14:6-7).

Tôi không nghĩ Tô-ma có câu trả lời mà ông ta đang tìm kiếm. Thay vì một loạt các hướng dẫn hoặc những việc cần làm, câu trả lời được đưa ra là một người, chính Chúa Kitô: **“Ta là đường đi”**. Đây là lần thứ sáu trong số các tuyên bố *Ta là* vĩ đại (10:11; 10:14; 11:25; 14: 6; 15: 1; 15: 5). Một lần nữa, Chúa Giêsu tự xưng là *Ta là* mà Môi-sê được kể là tên của Thiên Chúa của Y-sơ-ra-ên và là Đấng tạo dựng vạn vật (Xuất. 3:14). Những lời mà Chúa Giêsu là Sự thật và Sự sống đang hỗ trợ cho những câu nói của Ngài rằng Ngài là Đường đi. Nếu chúng ta đang tìm kiếm hướng đi để làm thế nào cho đúng với Thiên Chúa, chúng ta phải nhìn vào con người của Chúa Kitô. Chúng ta phải đến với Ngài và để Ngài lấp đầy cuộc sống của chúng ta.

Hiện thân trong Chúa Giêsu là tất cả Sự thật và Sự sống của Thiên Chúa mà chúng ta cần. Nếu có cách nào khác để đến nhà Chúa Cha, anh em có nghĩ rằng Ngài sẽ nói với chúng ta không? Không có cách nào khác để đúng với Chúa. Ngài phán, **“Chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha”** (Giăng 14: 6). Là con người, chúng ta có xu hướng thích một bộ quy tắc, phương hướng, luật lệ hoặc nghi lễ mà chúng ta có thể thực hiện, tức là, một cái gì đó chúng ta có thể làm để kiếm phần thưởng. Nó cho chúng ta cảm giác tự hoàn thành và suy nghĩ rằng chúng ta đang kiểm soát. Chúng ta muốn làm một cái gì đó để có được sự sống đời đời, nhưng Chúa Giêsu đã cho chúng ta không có cách nào khác ngoài chính Ngài. Ngài là Đường đi, Lẽ thật và Sự sống.

Albert Einstein, nhà vật lý lý thuyết vĩ đại, đã từng đi từ Princeton trên một chuyến tàu khi người dẫn đường đi xuống lối đi, đánh dấu vé của mọi hành khách. Khi đến nhà vật lý nổi tiếng, Einstein

thò tay vào túi áo vest. Ông ta không thể tìm thấy vé của mình, vì vậy ông ta thò tay vào túi quần. Nó cũng không có ở đó. Ông ta nhìn vào chiếc cặp của mình nhưng không thể thấy nó ở đó. Rồi anh nhìn vào chỗ ngồi bên cạnh. Ông vẫn không thể xác định vị trí của nó. Người hướng dẫn cho biết, tiến sĩ Dr. Einstein, tôi biết ông là ai. Chúng tôi đều biết ông là ai. Tôi chắc rằng ông đã mua vé. Đừng lo lắng về điều đó. "Einstein gật đầu trân trọng. Người hướng dẫn đường tiếp tục xuống đánh dấu vé ở lối đi. Khi anh ta sẵn sàng di chuyển sang chiếc xe tiếp theo, anh ta quay lại và thấy nhà vật lý vĩ đại cúi tay và đầu gối nhìn xuống chỗ ngồi của mình để tìm vé. Anh quay lại và nói, "Tiến sĩ Einstein, Tiến sĩ Einstein, đừng lo lắng. Tôi biết ông là ai, không vấn đề gì. Ông không cần vé. Tôi chắc chắn ông đã mua một vé. Einstein nhìn anh ta và nói, "Chàng trai trẻ, tôi cũng vậy, tôi biết tôi là ai. Những gì tôi không biết là tôi sẽ đi đâu."

Anh em có thể thông minh như Einstein, nhưng nếu anh em không biết Chúa Giêsu, anh em không biết anh em sẽ đi đâu, tức là, anh em không biết đích đến cuối cùng của mình. Chúa Giêsu nói với chúng ta rằng chúng ta có thể biết đường đi và chính Ngài sẽ cung cấp Đường đi cho chúng ta.

Anh em có nghĩ rằng ý tưởng về sự thật tuyệt đối bị tấn công trong thời đại của chúng ta không? Làm thế nào để anh em thấy sự độc nhất này chỉ có một cách để Thiên Chúa ảnh hưởng đến mọi người tìm kiếm về ý nghĩa và sự thật?

Chúa Giêsu là con đường đến với Thiên Chúa vì chỉ có Ngài là sự thật. Khi một người đàn ông đến với Chúa Kitô, anh ta đến với sự thật sống động của Chúa Cha. Khi một người đến với Chúa Kitô, Người đến với nguồn của Sự sống (Giăng 1: 3).

Chúng ta cần truyền một cuộc sống mới

Đề đến nơi thiên đàng này, tức là nhà của Cha, chúng ta cần nhận được sự sống của Thiên Chúa. Cuộc sống vật chất mà chúng ta nhận được từ Adam là không đủ; chúng ta cần một sự truyền đạt, tức là truyền một cuộc sống mới đến tinh thần của chúng ta từ Thiên Chúa:

²¹ Vả, vì chúng bởi một người mà có sự chết, thì cũng bởi một người mà có sự sống lại của những kẻ chết. ²² Như trong A-đam mọi người đều chết, thì cũng một lẽ ấy, trong Đấng Christ mọi người đều sẽ sống lại. (1 Cô-rinh-tô 15:21-22).

⁴⁵ ấy vậy, có lời chép rằng: Người thứ nhứt là A-đam đã nên linh hồn sống. A-đam sau hết là thân ban sự sống. ⁴⁶ Nhưng chẳng phải thể thiêng liêng đến trước, ấy là thể huyết khí; rồi thể thiêng liêng đến sau. ⁴⁷ Người thứ nhứt bởi đất mà ra, là thuộc về đất, người thứ hai bởi trời mà ra. ⁴⁸ Người thuộc về đất thể nào, thì những kẻ thuộc về đất cũng thể ấy; người thuộc về trời thể nào, thì những kẻ thuộc về trời cũng thể ấy. ⁴⁹ Như chúng ta đã mang ảnh tượng của người thuộc về đất, thì chúng ta cũng sẽ mang ảnh tượng của người thuộc về trời. (1 Cô-rinh-tô 15:45-49).

Sự sống của Thiên Chúa đến với chúng ta chỉ qua giao ước máu đổ của Chúa Kitô tại Calvary, tức là nơi Chúa Giêsu chuộc tội (bù đắp) cho tội lỗi và sự xấu hổ của chúng ta. Anh em có thể là một người tốt về mặt đạo đức, nhưng không có cách nào khác cho Chúa Cha ngoài việc nhận được sự sống mới từ Chúa Kitô. Sự thật này là những gì Chúa Giêsu đã giải thích với Ni-cô-đem, "Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức

Chúa Trời.” (Giăng 3: 3). Cụm từ Hy Lạp được dịch là *sinh ra một lần nữa* là *gennaō anōthen*, và có nghĩa là được tái sinh hoặc từ trên cao. Cuộc sống mới này do Thiên Chúa ban cho mọi người khi họ ăn năn (từ tội lỗi của họ) và hướng cuộc sống của họ về phía Chúa. Ngài là Đường đi, Lẽ thật và Sự sống. Ở một nơi khác, Chúa Giêsu phán:

³² Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, Môi-se chưa hề cho các ngươi bánh từ trên trời đâu; nhưng Cha ta ban cho các ngươi bánh thật, là bánh từ trên trời xuống. ³³ Bởi chưng bánh Đức Chúa Trời là bánh từ trên trời giáng xuống, ban sự sống cho thế gian. ³⁴ Chúng thưa rằng: Lạy Chúa, xin ban bánh đó cho chúng tôi luôn luôn! ³⁵ Đức Chúa Giêsu phán rằng: Ta là bánh của sự sống; ai đến cùng ta chẳng hề đói, và ai tin ta chẳng hề khát. (Giăng 6:32-35).

Chúng ta đã chết về mặt thuộc linh (Ê-phê-sô 2:1, 5) và không có khả năng sống trong vương quốc thiên đàng mà không có sự thay đổi cuộc sống của Thiên Chúa chỉ do Chúa Giêsu Đấng Mê-si ban cho. Chúng ta cần nhiều hơn một cuộc sống tốt hơn trong thế giới này; chúng ta cần một cuộc trao đổi của cuộc sống. Chúa Giêsu cho chúng ta biết hai điều trong đoạn dẫn trên:

- 1.) Bánh thật mà Chúa Cha ban cho là Chúa Giêsu.
- 2.) Chúng ta cần bánh của cuộc sống này. Nếu không có, chúng ta không có cuộc sống đích thực mà Chúa dành cho chúng ta.

Nhìn thấy Chúa Giêsu là nhìn thấy Chúa Cha

Sau đó, Chúa Giêsu lại phán một cách bình đẳng với Chúa Cha:

⁷ Ví bằng các ngươi biết ta, thì cũng biết Cha ta; và từ bây giờ các ngươi biết và đã thấy Ngài. ⁸ Phi-líp thưa rằng: “Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thì đủ rồi.” ⁹ Đức Chúa Giêsu đáp rằng: “Hỡi Phi-líp, ta ở cùng các ngươi đã lâu thay, mà ngươi chưa biết ta! Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha. Sao ngươi lại nói rằng: ‘Xin chỉ Cha cho chúng tôi?’” ¹⁰ Ngươi há không tin rằng ta ở trong Cha và Cha ở trong ta, hay sao? Những lời ta nói với các ngươi, chẳng phải ta từ nói; ấy là Cha ở trong ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. ¹¹ Khi ta nói rằng ta ở trong Cha và Cha ở trong ta, thì hãy tin ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc ta. (Giăng 14:7-11).

Sau thập tự giá và sự phục sinh, các môn đệ sẽ biết đến Chúa một cách mới mẻ và thân mật. Chúa Kitô phán rằng, “**Ví bằng các ngươi biết ta, thì cũng biết Cha ta.**” (câu 7). Ở những nơi khác nhau trên thế gian, có nhiều người được gọi là các vị thần, nhưng không có ai giống như Chúa. Trên thập tự giá, Chúa Giêsu đã cho mỗi chúng ta thấy Thiên Chúa thực sự là như thế nào. Nhìn thấy Chúa Kitô bị đóng đinh là nhìn vào trái tim của Thiên Chúa đối với tất cả chúng ta. Thiên Chúa yêu thương chúng ta rất nhiều, rằng Ngài sẽ chết một cái chết khủng khiếp ở nơi chúng ta vì chúng ta và cho chúng ta.

Không có chỗ cho sự mơ hồ ở đây. Nếu bất cứ ai nghi ngờ về việc Chúa Giêsu nói Ngài là ai, thì tuyên bố này sẽ khiến những nghi ngờ đó được nghỉ ngơi. Phi-líp đã lên tiếng, “**Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thì đủ rồi**” (Giăng 14: 8). Chúa có vẻ thất vọng trước câu nói của Phi-líp. Ngài phán, “**Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha. Sao ngươi lại nói rằng: ‘Xin chỉ Cha cho chúng tôi?’**”

Các môn đệ chậm chạp trong việc nắm bắt Chúa Kitô là ai. Phải, họ đã tin rằng Ngài là Đấng Thiên Sai, nhưng chính ý nghĩ rằng Thiên Chúa sẽ đi trên thế gian và nhà tạm trong số họ loạng choạng trong tâm trí. Nhìn vào Chúa Giêsu là nhìn thấy Chúa Cha. Những lời nói và công việc mà Chúa Giêsu đã làm là vì Chúa Cha đang sống trong Ngài và thực hiện công việc của Ngài qua Ngài. Xin Chúa Thánh Thần ban cho chúng ta tất cả sự giác ngộ về sự thật đẹp đẽ này!

Chúa Cha đã làm việc qua Chúa Giêsu trong từng lời Ngài nói và mọi công việc từ bi mà Ngài đã làm. Chính Chúa Giêsu nói rằng nó là như vậy (Giăng 14:10).

Điều này có làm thay đổi hình ảnh của anh em về Chúa Cha không? Như thế nào?

Anh em nghĩ Chúa có ý gì qua những lời trong câu 12-14?

¹² Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi về cùng Cha. ¹³ Các ngươi nhân danh ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, ta sẽ làm cho, để Cha được sáng danh nơi Con. ¹⁴ Nếu các ngươi nhân danh ta xin điều chi, ta sẽ làm cho. (Giăng 14:12-14).

Chúa Giêsu đã nói một tuyên bố mà phải làm họ ngạc nhiên. Ngài phán với họ rằng bất cứ ai tin vào Ngài sẽ làm những công việc tương tự mà Ngài đã làm, và thậm chí là những công việc lớn hơn. Chúa phán điều này sẽ xảy ra bởi vì Ngài sẽ đến với Cha, và từ phía Chúa Cha, Ngài sẽ tiếp tục xây dựng nhà thờ qua Thân thể Chúa Kitô, dân của Ngài. Ý nghĩ là chức vụ của Ngài sẽ tiếp tục thông qua họ từ vị trí của Ngài trên thiên đàng từ phía của Cha. Ngài phán, “**Ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá này**”. (Matthew 16:18). Vâng, Chúa sử dụng những người như mục sư, nhà truyền giáo, v.v., nhưng không có Ngài, chúng ta không thể làm gì. Đó là Chúa làm công việc. Chúng ta chỉ là những con tàu mà Ngài chọn làm việc. Để Ngài làm việc thông qua chúng ta, sau đó Ngài thách thức chúng ta hỏi bất cứ điều gì nhân danh Ngài và Ngài sẽ làm điều đó.

Một số người nói những lời trong đoạn dẫn trên, nghĩa là nói đến các tác phẩm lớn hơn (câu 12), đề cập đến thực tế rằng, vì Chúa Giêsu đã để lại thánh vụ trần thế của mình trong tay các môn đệ của Ngài, công việc sẽ nhân lên khi nhiều người hơn trên toàn thế gian đã đạt được. Khi những người theo Ngài sẽ nhân lên, các công trình của Cha trên trái đất sẽ tăng lên. Những người khác đã chỉ ra một thực tế rằng, trong sách Công vụ, chẳng hạn, người ta chỉ được chữa lành bằng chiếc khăn tay của Phao-lô, (Công vụ 19: 11-12) và cái bóng của Phao-lô ngã vào họ (Công vụ 5: 15-16). Đây có phải là những phép lạ lớn hơn?

Chúa đã nói rằng chỉ có các Tông đồ mới tôn vinh Chúa Kitô nhưng tất cả những ai tin sẽ làm những công việc mà Ngài đang làm. Chúng ta đừng giới hạn Chúa bằng cách tung hứng với những từ và câu. Sự chữa lành và các dấu hiệu được thực hiện bởi Phi-e-rơ và Phao-lô và các Tông đồ khác là những dấu hiệu và sức mạnh siêu nhiên mà Chúa Giêsu đã thực hiện qua họ khi họ được Thánh Linh hướng dẫn và trao quyền. Các môn đồ của Chúa là chiếc găng tay, nhưng đó là bàn tay vô hình của Chúa bên trong chiếc găng tay thực hiện công việc. Không có Ngài, chúng ta không thể làm gì. Các tín hữu nhưng là Thân thể của Chúa Kitô, sự mở rộng cuộc sống và công trình của Chúa Giêsu. Ngài tiếp tục thánh vụ của Ngài qua mỗi người chúng ta tin. Lời Chúa và các công trình của Chúa đã lan rộng và gia tăng. Chúa Cha đang được tôn vinh và tiếp tục được tôn vinh trong Chúa Con.

Cầu nguyện: Cảm ơn Cha, rằng Cha đã cung cấp một Đường đi để chúng con ở bên Cha mãi mãi. Bất cứ điều gì chúng con trải qua trong cuộc sống này, chúng con đều được khuyến khích rằng ngoài cái chết còn có một nơi trong Nhà của Cha với Cha. Chúng con mong mỗi được ở bên Cha và nhìn thấy vinh quang của Cha. Amen!

Keith Thomas

Email Address: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com